

Republika Hrvatska
Općinski sud u Rijeci
Rijeka, Žrtava Fašizma 7

Poslovni broj: P-530/2025-17

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Rijeci, po sucu toga suda Danijeli Mandekić Lerga, u pravnoj stvari tužiteljice Biserke Madjerić iz Ruče, Ruča 10, OIB: 20003081184, zastupana po punomoćnici Liviji Petričić, odvjetnici iz Zagreba, protiv tuženika Erste&Steiermärkische bank d.d. Rijeka, Jadranski trg 3a, OIB 23057039320, zastupana po punomoćniku Odvjetničkom društvu Hanžeković&Partneri, odv. iz Zagreba, radi utvrđenja ništetnosti i isplate, nakon održane glavne rasprave 9. rujna 2026. u prisutnosti punomoćnika tužitelja, a u odsutnosti uredno pozvanog tuženika, zaključene uz primjenu odredbe čl. 335. Zakona o parničnom postupku (dalje ZPP), objavivši 9. listopada 2026.

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku platiti tužitelju iznos od 6.692,94 eura s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom tekućom od dospijeca svakog pojedinog iznosa pa do 31. prosinca 2007. po stopi od 15% godišnje, od 1. siječnja 2008. pa do 30. lipnja 2011. po stopi od 14% godišnje, od 1. srpnja 2011. do 31. srpnja 2015. po stopi od 12% godišnje, a od 1. kolovoza 2015. pa do 31. prosinca 2022. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 1. siječnja 2023. pa do 29. prosinca 2023. uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 30. prosinca 2023. pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, a koja referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizišla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, na iznose kako slijedi:

- iznos od 1,08 Eur od dana 02.05.2005. godine
- iznos od 2,61 Eur od dana 02.06.2005. godine
- iznos od 3,56 Eur od dana 02.09.2005. godine
- iznos od 2,39 Eur od dana 02.10.2005. godine
- iznos od 1,99 Eur od dana 02.11.2005. godine
- iznos od 1,75 Eur od dana 02.12.2005. godine
- iznos od 1,97 Eur od dana 02.01.2006. godine
- iznos od 9,87 Eur od dana 02.11.2008. godine
- iznos od 12,81 Eur od dana 02.01.2009. godine
- iznos od 14,00 Eur od dana 02.02.2009. godine
- iznos od 15,21 Eur od dana 02.03.2009. godine
- iznos od 11,61 Eur od dana 02.04.2009. godine
- iznos od 11,76 Eur od dana 02.05.2009. godine
- iznos od 7,68 Eur od dana 02.06.2009. godine
- iznos od 2,91 Eur od dana 02.07.2009. godine
- iznos od 4,87 Eur od dana 02.08.2009. godine
- iznos od 8,33 Eur od dana 02.09.2009. godine
- iznos od 4,97 Eur od dana 02.10.2009. godine
- iznos od 6,06 Eur od dana 12.11.2009. godine
- iznos od 5,92 Eur od dana 12.12.2009. godine
- iznos od 12,29 Eur od dana 12.01.2010. godine
- iznos od 16,37 Eur od dana 12.02.2010. godine
- iznos od 14,87 Eur od dana 12.03.2010. godine
- iznos od 20,88 Eur od dana 10.04.2010. godine
- iznos od 22,82 Eur od dana 12.05.2010. godine
- iznos od 30,88 Eur od dana 12.06.2010. godine
- iznos od 39,37 Eur od dana 10.07.2010. godine
- iznos od 30,85 Eur od dana 11.08.2010. godine
- iznos od 55,32 Eur od dana 11.09.2010. godine
- iznos od 46,47 Eur od dana 14.10.2010. godine
- iznos od 48,40 Eur od dana 13.11.2010. godine
- iznos od 56,54 Eur od dana 14.12.2010. godine
- iznos od 66,58 Eur od dana 14.01.2011. godine
- iznos od 53,83 Eur od dana 12.02.2011. godine
- iznos od 59,55 Eur od dana 12.03.2011. godine
- iznos od 52,44 Eur od dana 13.04.2011. godine
- iznos od 67,40 Eur od dana 12.05.2011. godine
- iznos od 78,16 Eur od dana 11.06.2011. godine
- iznos od 92,26 Eur od dana 13.07.2011. godine
- iznos od 124,50 Eur od dana 13.08.2011. godine
- iznos od 87,16 Eur od dana 14.09.2011. godine
- iznos od 77,71 Eur od dana 13.10.2011. godine
- iznos od 78,86 Eur od dana 12.11.2011. godine
- iznos od 78,93 Eur od dana 14.12.2011. godine
- iznos od 85,42 Eur od dana 11.01.2012. godine
- iznos od 90,12 Eur od dana 16.02.2012. godine
- iznos od 88,79 Eur od dana 15.03.2012. godine
- iznos od 86,64 Eur od dana 14.04.2012. godine
- iznos od 88,49 Eur od dana 15.05.2012. godine
- iznos od 90,75 Eur od dana 14.06.2012. godine

- iznos od 88,01 Eur od dana 11.07.2012. godine
- iznos od 88,01 Eur od dana 10.08.2012. godine
- iznos od 81,43 Eur od dana 14.09.2012. godine
- iznos od 84,22 Eur od dana 11.10.2012. godine
- iznos od 88,52 Eur od dana 10.11.2012. godine
- iznos od 87,57 Eur od dana 12.12.2012. godine
- iznos od 88,46 Eur od dana 12.01.2013. godine
- iznos od 83,53 Eur od dana 13.02.2013. godine
- iznos od 81,82 Eur od dana 13.03.2013. godine
- iznos od 87,96 Eur od dana 12.04.2013. godine
- iznos od 83,18 Eur od dana 11.05.2013. godine
- iznos od 78,10 Eur od dana 14.06.2013. godine
- iznos od 77,27 Eur od dana 12.07.2013. godine
- iznos od 79,78 Eur od dana 10.08.2013. godine
- iznos od 81,12 Eur od dana 13.09.2013. godine
- iznos od 85,17 Eur od dana 11.10.2013. godine
- iznos od 84,78 Eur od dana 13.11.2013. godine
- iznos od 88,67 Eur od dana 14.12.2013. godine
- iznos od 84,51 Eur od dana 15.01.2014. godine
- iznos od 89,43 Eur od dana 15.02.2014. godine
- iznos od 91,09 Eur od dana 14.03.2014. godine
- iznos od 89,71 Eur od dana 12.04.2014. godine
- iznos od 86,34 Eur od dana 14.05.2014. godine
- iznos od 2.760,25 Eur od dana 03.06.2014. godine

II. Nalaže se tuženiku nadoknaditi tužitelju parnični trošak u iznosu od 2.305,70 eura zajedno sa zakonskom zateznom kamatom koja teče počevši od presuđenja pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, a koja referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizišla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, sve u roku od 15 dana.

III. Odbija se zahtjev tužitelja za nadoknadu parničnog troška u preostalom dijelu kao neosnovan.

IV. Utvrđuje se da ne postoji tražbina tuženika prema tužitelju u iznosu od 340,13 eura zajedno sa zateznim kamatama koje teku od dospelja svakog pojedinog iznosa pa do 31. prosinca 2007. po stopi od 15% godišnje, od 1. siječnja 2008. pa do 30. lipnja 2011. po stopi od 14% godišnje, od 1. srpnja 2011. do 31. srpnja 2015. po stopi od 12% godišnje, a od 1. kolovoza 2015. pa do 31. prosinca 2022. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 1. siječnja 2023. pa do 29. prosinca 2023. uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri

postotna poena, a od 30. prosinca 2023. pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, a koja referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizišla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, na iznose kako slijedi:

- € 1,8 od 02.07.2005. pa do isplate;
- € 2,87 od 02.08.2005. pa do isplate;
- € 0,02 od 02.02.2006. pa do isplate;
- € 3,38 od 02.03.2006. pa do isplate;
- € 5,07 od 02.04.2006. pa do isplate;
- € 4,43 od 02.05.2006. pa do isplate;
- € 3,81 od 02.06.2006. pa do isplate;
- € 5,04 od 02.07.2006. pa do isplate;
- € 5,42 od 02.08.2006. pa do isplate;
- € 3,26 od 02.09.2006. pa do isplate;
- € 3,97 od 02.10.2006. pa do isplate;
- € 3,85 od 02.11.2006. pa do isplate;
- € 4,85 od 02.12.2006. pa do isplate;
- € 7,7 od 02.01.2007. pa do isplate;
- € 9,62 od 02.02.2007. pa do isplate;
- € 8,73 od 02.03.2007. pa do isplate;
- € 9,25 od 02.04.2007. pa do isplate;
- € 14,1 od 02.05.2007. pa do isplate;
- € 15,3 od 02.06.2007. pa do isplate;
- € 16,87 od 02.07.2007. pa do isplate;
- € 16,86 od 02.08.2007. pa do isplate;
- € 14,7 od 02.09.2007. pa do isplate;
- € 17,91 od 02.10.2007. pa do isplate;
- € 17,99 od 02.11.2007. pa do isplate;
- € 15,74 od 02.12.2007. pa do isplate;
- € 15,99 od 02.01.2008. pa do isplate;
- € 11,16 od 02.02.2008. pa do isplate;
- € 7,97 od 02.03.2008. pa do isplate;
- € 4,81 od 02.04.2008. pa do isplate;
- € 12,22 od 02.05.2008. pa do isplate;
- € 14,27 od 02.06.2008. pa do isplate;
- € 12,03 od 02.07.2008. pa do isplate;
- € 16,51 od 02.08.2008. pa do isplate;
- € 15,5 od 02.09.2008. pa do isplate;
- € 11,07 od 02.10.2008. pa do isplate;
- € 6,06 od 02.12.2008. pa do isplate

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi od 31. srpanj 2023. navodi da je zaključio Ugovor o kreditu broj 2402006-1031262160/51404627-5102339302 od 13. travnja 2005., na iznos kredita od 38.992,52 CHF. Člankom 7. Ugovora o kreditu broj 2402006-1031262160/51404627-5102339302 od 13. travnja 2005 ugovorena je valutna klauzula. Tuženik kao banka u trgovačkom sporu pravomoćnom presudom posl.br. P-1401/2012 od 4. srpnja 2013. (potvrđena presudom posl.br. PŽ-6632/2017 od 14. lipnja 2018.) utvrđeno je da je povrijedio kolektivne interese i prava potrošača koristeći nišetne i nepoštene ugovorne odredbe kada je ugovorio valutnu klauzulu, jer je iznos anuiteta vezao uz švicarski franak a da nije prethodno tužitelja kao potrošača informirao u cijelosti o svim parametrima što je imalo za posljedicu u pravima i obvezama ugovornih strana. Stoga predlaže da sud utvrdi nišetnom ugovorenu valutnu klauzulu kao prethodno pitanje, te isplati tužitelju zbog promjene tečaja ugovorene valute sukl. čl. 1111 ZOO-a o stjecanju bez osnove iznos od 6.495,16 eura, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama od dospijeća svakog pojedinog iznosa. Predlaže usvajanje tužbe i tužbenog zahtjeva.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu osporava tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti, te ističe prigovor zastare. Ugovor je prestao isplatom kredita te se ne radi o parnici za naknadu štete već stjecanje bez osnove, pa je pozivanje na zaštitu kolektivnih interesa neosnovano. Ističe da je ugovor o kreditu solemniziran a tužitelj bio upoznat sa rizikom rasta tečaja chf u odnosu na kunu ali je takav rizik prihvatio. Potpisom ugovora stranke su nedvojbeno izrazile volju u pogledu valutne klauzule. Tužitelj nije imao pitanja niti ušao u pregovore ukoliko je imao dvojbi i nejasnoća. Sud Europske Unije da je u skladu sa Direktivom 93/13 EEZ koja predstavlja krovni akt Europske Unije na području zaštite potrošača (presuda CAMINO posl.br. C618/10) zauzeo stav da nacionalni sudovi nisu ovlašteni na intervenciju u sadržaj ugovornog odnosa već da je na nacionalnim zakonodavstvima da otklone obvezujući učinak nepoštenih odredbi za potrošače. Valutna klauzula je dopuštena i predviđena odredbama ZOO-a, te čini štedne depozite većine hrvatskih štediša a niti Vlada RH nije podržala brisanje zakonske odredbe ZOO-a o valutnoj klauzuli. Tuženik da se rukovodio i Direktivom Vijeća Europskih zajednica 93/13 EEZ od 05. travnja 1993. koja sadrži u prilogu tzv. sivu listu od 19 ugovornih odredaba koje bi se mogle smatrati nepoštenima te nije nepoštena odredba koju pružatelj financ. usluga pridržava pravo jednostavno izmijeniti odredbu o cijeni koja je uvjetovana kretanjem određenih indeksa odnosno čimbenika na financ. tržištu na koje pružatelj usluga nema utjecaj. Tužitelj da je skladu s praksom suda EU kao potrošač definiran kao dobro informirana, razumna, pažljiva i oprezna osoba, te se ne može prikazivati kao osoba kojoj je moguće nametnuti ugovor određenog sadržaja. U suprotnom ukoliko nije propitivao odredbe ugovora kao potrošač tužitelj da više ne uživa pravnu zaštitu sukl. odredba ZKP i ZZP jer proizlazilo bi da nije želio pregovarati o pojedinim odredbama. Smatra da se pozitivne pretplate imaju se umanjiti za tzv. negativne razlike u pretplati, te ističe prigovor radi prebijanja. Osporava tužitelju status potrošača. Predlaže odbijanje tužbe i tužbenog zahtjeva.

3. Podneskom od 24. travnja 2026. tužitelj je uredio tužbu i tužbeni zahtjev u skladu s nalazom i mišljenjem vještaka financijske struke, a tuženik podneskom od 23. travnja 2026. uredio prigovor radi prebijanja.

4. Radi utvrđenja činjeničnog stanja proveden je dokaz uvidom u cjelokupnu dokumentaciju koja prileži spisu, i to ugovor o kreditu, otplatna tablica, pregled uplata po kreditu, nalaz i mišljenje vještaka financijske struke Goranke Šmer Maraš, te saslušanje tužitelja kao stranke.

5. U postupku je odlučno utvrditi da li su tužitelju bili rastumačeni i obrazloženi svi rizici ugovorene valutne klauzule u valuti chf prilikom zaključenja Ugovora o kreditu, a što tuženik nije dokazao predloženim dokazima.

6. U svom iskazu tužiteljica kao stranka navodi da su joj novčana sredstva bila potrebna za zatvaranje ranijeg kredita kojeg sam imala i to za svoje osobne potrebe i potrebe obitelji, odnosno kupljeno vozilo za potrebe obitelji i rješavanje osobnih odnosa unutar obitelji nasljedstvo. Prisjeća se da u banci je od strane djelatnice upućena da je upravo valuta chf stabilna, povoljna i preporučila joj upravo taj proizvod iako se informirala i o drugim valutama. Nije imala razloga ne vjerovati, u toj banci imala je svoj tekući račun i primala plaću. Cijeli svoj životni vijek bila je u dječjem vrtiću i tako u vrijeme otvaranja kredita koji je predmet ovog postupka i otplaćivala je anuitete trajnim nalogom. U početku sve je izgledalo uredno, međutim rata kredita je počela rasti što joj je bilo otegotno.

7. Uvidom u Ugovor o kreditu broj 2402006-1031262160/51404627-5102339302 od 13. travnja 2005., na iznos kredita od 38.992,52 CHF, utvrđeno je da je tužitelj potrošač, kao i da se radilo o kreditu za zatvaranje obveze (iz minusa u plus), odnosno za rješavanje pitanja nasljedstva i kupnju vozila, dakle proizlazi iz sadržaja samog ugovora da je tužitelj potrošač, a isto je utvrđeno iz iskaza tužitelja kao stranke.

8. Na temelju spisu priležećeg Ugovora o kreditu broj 2402006-1031262160/51404627-5102339302 od 13. travnja 2005., a što među strankama nije ni sporno, utvrđeno je da su stranke, i to tužitelj, kao korisnik kredita, i tuženik, kao davatelj kredita, sklopili ugovor na iznos od 38.992,52 CHF chf u kunsnoj protuvrijednosti po srednjem tečaju tuženika na dan korištenja kredita s rokom vraćanja 144 mjeseca.

9. U odnosu na visinu zahtjeva tužitelja izveden je dokaz vještačenjem po vještaku financijske struke, te je tužitelj podneskom od 24. travnja 2026. uredio tužbu i tužbeni zahtjev u skladu s nalazom vještaka.

10. Pun. tužitelja nije imao primjedbi na nalaz i mišljenje vještaka, a niti tuženik nije istaknuo primjedbe u odnosu na matematički dio nalaza, ali smatra nalaz bespredmetnim iz razloga iznesenih u odgovoru na tužbu.

11. Temeljem tako provedenih dokaza ocjena je ovoga suda da je tužbeni zahtjev tužitelja u odnosu na konačno postavljene tužbeni zahtjev u cijelosti osnovan.

12. Stoga je u cijelosti usvojen zahtjev za isplatu stečenog bez osnove temeljem ništetne odredbe Ugovora o kreditu broj 2402006-1031262160/51404627-5102339302 od 13. travnja 2005. (valutna klauzula).

13. Odluka suda donesena u postupku za zaštitu kolektivnog interesa potrošača u smislu postojanja povrede propisa zaštite potrošača obvezuje ostale sudove u

postupku koje potrošač osobno pokrene radi naknade štete koja mu je uzrokovana postupanjem tuženika kako je to i propisano odredbom čl. 138 a ZZP (Narodne novine broj 79/07, 125/07, 79/09, 89/09, 133/09, 78/12) koji je bio na snazi u vrijeme podnošenja ove tužbe, a isto je propisano i odredbom čl. 118 ZZP (Narodne novine broj 41 /14, 44/14, 110/15 i 14/19, dalje ZZP/14) koji je na snazi u vrijeme zaključenja glavne rasprave.

14. Međutim, pokretanje i vođenje postupka kolektivne zaštite ne sprječava osobu kojoj je postupanjem trgovca prouzročena šteta da pokrene pred nadležnim sudom postupak za naknadu štete protiv osobe koja je nedopuštenim postupanjem prouzročila štetu ili postupak za poništenje ili utvrđivanje ništavosti ugovora koji je sklopljen pod utjecajem nedopuštenog postupanja ili bilo koji drugi postupak kojim će zahtijevati ostvarenje prava koja joj pripadaju na temelju pravila o zaštiti potrošača.

15. U konkretnom slučaju, podnošenjem tužbe u ovom postupku tužitelj je sukladno odredbi čl. 120 Zakona o zaštiti potrošača (Narodne novine broj 41/14 i 110/15, dalje ZZP/14) važećeg u vrijeme podnošenja tužbe, koji tužitelju daje pravo i legitimaciju za pokretanje postupka kao što je konkretni i pokrenuo ovaj postupak kojim zahtijeva ostvarenje prava koja joj pripadaju na temelju pravila o zaštiti potrošača.

16. Načelo savjesnosti i poštenja u smislu odredbe čl. 4 ZOO-a podrazumijeva da su sudionici u obvezno pravnim odnosima dužni međusobno postupati obzirno, uvažavati međusobna prava i interese, pri tome vodeći računa o smislu i svrsi obvezno pravnog odnosa. Kao mjerilo ponašanja na strani potrošača, po ocjeni ovoga suda, treba biti ponašanje prosječnog čovjeka ili prosječnog potrošača, a kao mjerilo ponašanja na strani tuženika kao banke mora biti ponašanje urednog i savjesnog gospodarstvenika.

17. Odredbe ugovora kojima je ugovoreno da se glavnica kredita i iznos anuiteta veže uz valutu švicarski franak (CHF) po srednjem tečaju tuženika na dan isplate u pogledu dijelova kojih odredbi tuženik kao banka nije dokazao da se je pojedinačno pregovaralo niti da je tužitelj kao potrošač u cijelosti jasno i transparentno informiran o svim rizicima koja prati ugovorenu valutu CHF ili pak tužitelju jasno objasnili neke kriterije o kojima ovisi promjena tečaja.

18. Niti iz iskaza tužiteljice kao stranke ne proizlazi da bi tužitelj bio informiran o svim rizicima promjene tečaja valute, a niti je tuženik dokazao da bi ikakvi posebni pregovori tužitelja i tuženika vezano uz valutnu klauzulu bili vođeni.

Slijedom svega iznijetog u postupku tužitelj je dokazao da ima položaj potrošača, budući da tuženik nije s uspjehom osporio iskaz tužitelja u dijelu u kojem navodi da je novčana sredstva utrošio radi zatvaranja obveze (rješavanje pitanja nasljedstva i da je motorno vozilo kupio za osobne potrebe i to sredstvima ugovora o kreditu), već tuženik iznosi navode samo paušalno, pa je ocjena suda da tužitelj kao potrošač uživa zaštitu prava prema odredbama ZZP/03 koji se primjenjuje na ovaj ugovorni odnos stranaka.

19. Činjenica je da je tužitelju u vrijeme sklapanja ugovora bilo poznato, a kako je to i naznačeno u Ugovoru o kreditu broj 9012398872 od 10. travnja 2007. da će se povrat obveza iz ugovora vršiti po srednjem tečaju banke za CHF, te da je tužitelj kao

korisnik kredita bio upoznat s mogućim promjenama iznosa anuiteta u kunama nastalih uslijed promjene tečaja, no ta činjenica sama po sebi ne predstavlja okolnost zbog kojih bi među strankama ugovorena valutna klauzula u CHF u konkretnom slučaju bila valjana. Ono što je odlučno u konkretnom slučaju je činjenica da je predmetni ugovor o kreditu za kupnju vozila sklopljen na duže vremensko razdoblje, te da tuženik tužitelju prilikom i u vrijeme sklapanja ugovora nije dao nikakvih informacija vezano uz ugovorenu valutnu klauzulu u CHF temeljem kojih bi tužitelj u vrijeme sklapanja ugovora mogao procijeniti da će iznosi anuiteta u protuvrijednosti kuna znatno porasti, kao što je to u ovom slučaju, niti je tužitelj u vrijeme sklapanja ugovora mogao procijeniti takve ekonomske posljedice.

20. Slijedom svega iznijetog tužitelj ima položaj potrošača, te isti kao potrošač uživa zaštitu prava prema odredbama ZZP/03 koji se primjenjuje na ovaj ugovorni odnos stranaka, te se učinci presude donijete u kolektivnom sporu u pogledu nevaljanosti ugovora u dijelu kojim je ugovorena valutna klauzula u CHF reflektiraju i na tužitelja.

21. Odredbom čl. 81 ZZP/03 propisano je da se ugovorna odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo, smatra nedopuštenom ako, suprotno načelu savjesnosti i poštenja, uzrokuje značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača.

22. Smatra se da se o pojedinoj ugovornoj odredbi nije pojedinačno pregovaralo, ako je ta odredba bila unaprijed formulirana od strane trgovca te zbog toga potrošač nije imao utjecaja na njezin sadržaj, poglavito ako se radio o odredbi unaprijed formuliranoga standardnog ugovora trgovca (čl. 81 st. 2 ZZP/03).

23. Ako trgovac tvrdi da se o pojedinoj ugovornoj odredbi u unaprijed sastavljenom standardnom ugovoru pojedinačno pregovaralo, dužan je to dokazati (čl. 81 st. 4 ZZP/03).

24. Prilikom ocjene je li određena ugovorna odredba poštena uzimat će se u obzir narav robe ili usluge koje predstavljaju predmet ugovora, sve okolnosti prije ili prilikom sklapanja ugovora, ostale ugovorne odredbe kao i neki drugi ugovor koji, u odnosu na ugovor koji se ocjenjuje, predstavlja glavni ugovor (čl. 83 ZZP/03).

25. Nije dopušteno ocjenjivati jesu li poštene ugovorne odredbe o predmetu ugovora i cijeni ako su te odredbe jasne, lako razumljive i lako uočljive (čl. 84 ZZP/03).

26. Nadalje odredbom čl. 87 st. 1 ZZP/03 propisano je da je nepoštena ugovorna odredba ništava.

27. Ništavost pojedine odredbe ugovora ne povlači ništavost i samog ugovora ako on može opstati bez ništave odredbe (čl. 87 st. 1 i 2 ZZP/03).

28. Ništetna je po ocjeni ovog suda odredba Ugovora kojima je ugovoreno da se glavnica kredita i iznos anuiteta veže uz valutu švicarski franak (CHF) po srednjem tečaju kreditora na dan korištenja u pogledu dijelova kojih odredbi tuženik kao banka nije dokazao da se je pojedinačno pregovaralo niti da je tužitelj kao potrošač u cijelosti

jasno i transparentno informiran o svim rizicima koja prati ugovorenu valutu CHF ili pak tužitelju jasno objasnili neke kriterije o kojima ovisi promjena tečaja.

29. Kako je u smislu odredbe čl. 87. st. 1 ZZP/03 odredba o valutnoj klauzuli kao nepoštena ugovorna odredba ništava, to je tužbeni zahtjev tužitelja u dijelu u kojem zahtijeva utvrđenje ništetnom te odredbe ugovora, kao prethodno pitanje valjalo usvojiti

30. U nalazu i mišljenju vještak utvrđuje razliku početno promjenjivog tečaja za chf na dan isplate kredita i stvarno obračunatog tečaja za vrijeme trajanja kredita, i to samo pozitivne tečajne razlike 6.692,94 EUR kako je specificirano u stupcu 12 Tabele br. 3 kada je tečaj bio veći od početnog, odnosno negativne tečajne razlike, ukupno iznose *340,13 EUR kako je specificirano u stupcu 12 Tabele br. 4.

31. Po tuženiku istaknuti prigovor zastare nije osnovan. Zastarijevanje počinje teći prvog dana nakon dana kada je vjerovnik imao pravo zahtijevati ispunjenje obveze, kako je to propisano odredbom čl. 215 ZOO-a.

S obzirom na navedeno ocjena je ovoga suda, a sve i s obzirom na činjenicu da odluka suda donesena u postupku za zaštitu kolektivnih interesa potrošača sukladno odredbi čl. 118 sada važećeg Zakona o zaštiti potrošača obvezuje ostale sudove u postupku koji potrošač osobno pokrene radi naknade koja mu je uzrokovana postupanjem tužene, to je ocjena ovoga suda da se u konkretnom slučaju početak tijeka zastare za isplatu tužiteljima stečenog bez osnove u odnosima prema tuženoj ne vezuje uz sam trenutak kada je došlo do povećanja imovine na strani dužnika – banke već od trenutka pravomoćnosti presude donesene u kolektivnom sporu.

32. Kako je presuda u kolektivnom sporu vezano uz ništetnost valutne klauzule pravomoćna 14. lipnja 2018., a tužitelj zahtjev za isplatu prema tuženiku postavio u tužbi podnijetoj ovome sudu ovome sudu 31. srpanj 2023. to proizlazi da je njegov zahtjev za isplatu podnesen unutar zastarnog roka od 5 godina.

33. Konačno, valja ukazati da je obveza restitucije u slučaju ništetnosti propisana odredbom čl. 323 st. 1 ZOO-a, pa se obveza restitucije ne može promatrati odvojeno od ništetnosti.

34. Valja ukazati na stav Županijskog suda u Rijeci izražen u odluci posl.br. GŽ-666/13, prema kojem zahtjev za povrat onoga što je dano na temelju ugovora koji je utvrđen ništetnim ne podliježe zastari jer bi ograničenje restitucije zastarom obezvrijedilo institut ništavosti koji je bezvremenski. Tako Županijski sud u Rijeci ističe da "utvrđenje (apsolutne) ništavosti ne podliježe zastari niti se samim protekom vremena ugovor može osnažiti, pa odluka suda ima samo deklaratoran značaj. Utvrđenje ništavim ugovora poduzima se, bez obzira na to predlaže li to stranka ili to čini sud po službenoj dužnosti, radi zaštite općeg interesa i stoga bi ograničavanje njegovih učinaka zastarnim rokovima za restituciju njegovih učinaka obezvrijedilo taj institut. Ništavost je, osim toga, sredstvo pomoću kojeg se sprječava pravno djelovanje učinaka ugovora koji je u suprotnosti prinudnim propisima. Pravna posljedica ništavosti u ovom slučaju da je jednostrana restitucija u dvostranoobveznom ugovoru vraćanjem u prijašnje stanje i ona se ne može vezati uz institut zastare. Kako je ugovor ništav, ne može se zahtijevati ispunjenje ugovorenih prestacija jer se smatra da ugovor nije niti

nastao, pa je onda takva posljedica posve razumljiva. U obzir dolazi samo jednostrana restitucija jer ugovor od samog početka ne proizvodi nikakav učinak i po njemu ne može doći do nikakvih davanja. Svaka ugovorna strana mora vratiti svojem sugovorniku ono što je od njega primila. Dakle, vrijedi pravilo o povratu u prijašnje stanje, koje se obzirom na prirodu restitucije kod ništavosti razlikuje od restitucije kod drugih obvezno pravnih instituta koji su ograničeni prekluzivnim i zastarnim rokovima. Ograničenje zastarom obezvrijedilo bi institut ništavosti koji je bezvremenski (na što upućuje i retroaktivno djelovanje kao jedno od bitnih obilježja). Ugovorne strane su znale (ili trebale znati) da su ugovorile nešto nedopušteno i da (vrijednost) prestacija ne može biti zadržana u njihovoj imovini, niti zbog digniteta druge ugovorne strane, niti zbog općeg interesa, koji je sastavnica ništavosti. Prihvatanjem zastare za restituciju, s početkom tijeka od dana primitka stvari (novca), izostala bi faktična posljedica tog instituta koji upravo zbog sprječavanja nedopuštenih pojava sklapanja ništavih ugovora djeluje retroaktivno i bez vremenskog je ograničenja. Dakle, u slučaju ništavosti, koja djeluje (ex tunc) od trenutka zaključenja ugovora, restitucija je dio tog instituta, ne može se odvojeno od njega promatrati i ne može podlijegati zastari."

35. U odnosu na visinu tužbenog zahtjeva tužitelja, sud je u cijelosti prihvatio nalaz i mišljenje vještaka, a na koji matematički izračun visine stranke nisu imali primjedbi te ovaj sud visinu zahtjeva tužitelja za povrat iznosa koji je tuženik naplatio temeljem ništetne odredbe ugovora o valutnoj klauzuli sud prihvaća u cijelosti.

36. Ovaj sud ocjenjuje neosnovanim prigovor tuženika na nalaz i mišljenje vještaka u dijelu u kojem smatra da valja uzeti u obzir i tzv. negativne razlike, odnosno razdoblja u kojima je tečaj bio niži od početno ugovorenog. Naime, ocjena je ovoga suda da tuženik nema pravo na isplatu iznosa u vidu razlike tečaja za iznos tzv. minusa tj. za razdoblja otplate kredita, kada je tuženik obračunavao tužitelju i naplaćivao anuitete kredita po tečaju nižem od prodajnog tečaja tuženika za CHF koji je vrijedio na dan korištenja kredita, pa je neosnovan prigovor radi prebijanja u iznosu od 341,13 eura koji iznos tuženik stavlja u prijeboj s tražbinom tužitelja, slijedom čega je valjalo presuditi kao u točki IV. izreke presude.

37. Unatoč tome što je tužitelj u tom razdoblju vršio otplatu anuiteta kredita po tečaju nižem od tečaja važećem na dan korištenja kredita, tuženik nema pravo zahtijevati isplatu i naknadu predmetnog iznosa od tužitelja niti za taj iznos postoji tražbina tuženika prema tužitelju pa kako za taj iznos ne egzistira novčano potraživanje tuženika prema tužitelju, to neosnovano tuženik smatra da bi valjalo uzeti u obzir pozitivne i negativne razlike.

38. Naime, kada je tuženik, kao banka te jača ugovorna strana među strankama nakon sklapanja ugovora, anuitete kredita obračunavao po tečaju koji je niži od tečaja važećeg na dan sklapanja ugovora o kreditu te na dan korištenja kredita, unatoč okolnosti što je među strankama ugovorena valutna klauzula ništetna kako je to utvrđeno i u kolektivnom sporu pokrenutom radi zaštite prava i interesa potrošača, tuženiku po ocjeni ovoga suda ne pripada pravo na bilo kakvu nadoplatu niti tuženik ima tražbinu prema tužitelju kao potrošaču za ona razdoblja kada je anuitete obračunavao i naplaćivao od tužitelja po tečaju nižem od onog koji je vrijedio u vrijeme sklapanja ugovora tj. na dan korištenja kredita.

39. Pravne posljedice ništetnosti propisane su odredbom čl. 323 ZOO-a tako da je u slučaju ništetnosti svaka ugovorna strana dužna vratiti drugoj sve ono što je primila na temelju takvog ugovora, a kada to nije moguće, ili ako se narav onoga što je ispunjeno protivi vraćanju dati odgovarajuća naknada u novcu, prema cijenama u vrijeme donošenja sudske odluke, ako zakon što drugo ne određuje. Tužitelj ništa nije primio od tuženika već je tuženiku izvršio isplatu kako je on od njega zatražio i obračunao te je u tom razdoblju došlo isključivo do prijelaza imovine tužitelja u imovinu tuženika a ne i do prijelaza imovine tuženika u imovinu tužitelja da bi tuženiku pripadalo pravo bilo što zahtijevati od tužitelja i primjenom pravila o stjecanju bez osnove iz odredbe čl. 1111 ZOO-a.

40. Osim toga, odredbom čl. 323 st. 2 ZOO-a propisano je da je ugovaratelj koji je kriv za sklapanje ništetnog ugovora odgovoran svom suugovaratelju za štetu koju trpi zbog ništetnosti ugovora ako ovaj nije znao ili prema okolnostima, nije morao znati za postojanje uzroka ništetnosti.

41. U konkretnom slučaju, tuženik je kao jača ugovorna strana povrijedio kolektivne interese i prava potrošača korisnika kredita zaključujući ugovore o krediti koristeći u istima ništetne i nepoštene ugovorne obveze u ugovorima o potrošačkom kreditiranju – ugovorima o kreditima na način da je ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica švicarski franak, a da prije zaključenja i u vrijeme zaključenja predmetnih ugovora nije kao trgovac potrošače u cijelosti informirao o svim potrebnim parametrima bitnim za donošenje valjane odluke utemeljene na potpunoj obavijesti, a tijekom pregovora i u svezi zaključenja predmetnih ugovora o kreditu, što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana, čime je tuženik postupio suprotno odredbama tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača, kako je to konačno i utvrđeno u kolektivnom sporu, to tuženik, kao trgovac, koji je kriv za sklapanje ništetnih odredba ugovora, konkretno odredbe o valutnoj klauzuli, nema pravo od tužitelja kao potrošača, zahtijevati bilo kakvu naknadu ni s osnove naknade štete koju je eventualno sam pretrpio zbog djelomične ništetnosti ugovora obzirom da takvo pravo, a sve u smislu odredbe čl. 323 st. 2 ZOO-a, pripada samo onoj ugovornoj strani koja nije odgovorna za sklapanje ništetnog ugovora, a što je konkretno tužitelj, a ne i tuženik koji je odgovoran za ugovaranje ništetnih odredbi ugovora.

42. Kako je dakle tuženik na temelju ništetne odredbe ugovora o valutnoj klauzuli primio ukupni novčani iznos od 6.692,94 EUR eura na ime promjene valute tečaja, odnosno novčani iznos naznačen u točki I. izreke presude, to je tuženika pozivom na odredbu čl. 323 st. 1 ZOO-a/05 valjalo obvezati na povrat te isplatu predmetnog iznosa tužitelju te odlučiti kao u točki I. izreke presude, sve uz obvezu da tužitelju u smislu odredbe čl. 29 st. 1 ZOO-a/05 isplati zakonsku zateznu kamatu tekuću od naplate svakog pojedinog mjesečnog iznosa pa do isplate.

43. Slijedom svega naprijed navedenog valjalo je tužbeni zahtjev u tom dijelu usvojiti i presuditi kao u točki I. izreke presude.

44. Odredbom čl. 1115. ZOO-a propisano je da kad se vraća ono što je stečeno bez osnove, moraju se vratiti plodovi i platiti zatezne kamate, i to ako je stjecatelj nepošten od dana stjecanja, a inače od dana podnošenja zahtjeva.

45. Kako se po osnovi povrata stečenog bez osnove, moraju vratiti plodovi i platiti zatezne kamate, to je osnovan zahtjev tužitelja za isplatu sa zakonskom zateznom kamatom pobliže opisano kao u točki II. izreke ove presude sve pozivom na čl. 1115. ZOO-a.

46. Tužitelju je temeljem odredbe čl. 154. stavak 1. ZPP-a priznat parnični trošak zastupanja po punomoćniku odvjetniku budući je u cijelosti uspio u sporu, i to imajući u vidu vrijednost predmeta spora (vrijednost boda 100), i to trošak sastava tužbe u iznosu od 200,00 eura (Tbr. 7. t. 1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika), trošak pristupa na četiri ročišta u iznosu od 200,00 eura svako (Tbr. 9. t. 1. Tarife), trošak sastava podneska od 3. prosinca 2024. i 24. travnja 2026. u iznosu od 200,00 eura svaki (Tbr. 8. t. 1. Tarife), sve uvećano za pdv 25 % iznos od 350,00 eura, kao i trošak pristojbe na tužbu u iznosu od 55,70 eura, trošak predujma za vještačenje u iznosu od 500,00 eura odnosno parnični trošak u iznosu od 2.305,70 eura. Stoga je valjalo presuditi kao u točki II. izreke presude.

47. S preostalim dijelom zahtjeva za naknadu parničnog troška kao previsoko postavljenim i budući isti nije bio nužan za vođenje postupka, sud nije prihvatio, pa je u tom dijelu kao previsoko postavljen zahtjev tužitelja za nadoknadu parničnog troška odbijen. Stoga je valjalo presuditi kao u točki III. izreke presude.

U Rijeci 9. listopada 2026.

Sutkinja:

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana od dana održavanja ročišta na kojem je presuda objavljena ukoliko je stranka uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje, bez obzira da li je na isto pristupila, odnosno u roku od 15 dana od dana primitka prijepisa presude ukoliko stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje. Žalba se podnosi ovome sudu u tri istovjetna primjerka, a o žalbi odlučuje Županijski sud.

DNA:

- pun. tužitelja
- pun. tuženika

Broj zapisa: **9-3088e-6d82c**

Kontrolni broj: **03c1b-997db-619f3**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Rijeci** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.